

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11/2565

ศาลจังหวัดพัทลุง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองสงขลา ศาลผู้รับความเห็น พลตำรวจตรีหญิง ส. โจทก์
กรมที่ดิน กับพวกรวม 4 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้โจทก์จะฟ้องกรมที่ดิน จำเลยที่ ๑ และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาควนขนุน
จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของ
จำเลยที่ ๑ ออกโฉนดที่ดินทับที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. ของโจทก์ และมีคำสั่งสอบสวนเปรียบเทียบออก
โฉนดที่ดินให้แก่โจทก์เพียงบางส่วนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเฉพาะส่วนที่
รุกล้ำที่ดินของโจทก์ กับเพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๔ และออกโฉนดที่ดินให้แก่โจทก์ตามคำขอ อัน
มีลักษณะเป็นการตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นคดีฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่ออกโดยไม่
ชอบด้วยกฎหมาย แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว โจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นผู้มี
สิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทและยื่นคำร้องขอออกโฉนดที่ดิน จำเลยที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านโดยอ้างว่า
โจทก์นำรังวัดทับที่ดินมีโฉนดของจำเลยที่ ๓ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่ง
ของที่ดิน น.ส. ๓ ก. ที่โจทก์อ้างว่าตนเป็นผู้มีสิทธิครอบครองหรือเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินของจำเลย
ที่ ๓ ผู้มีชื่อในโฉนดที่ดิน อันเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดิน ซึ่งจำเลย ที่ ๔ มีอำนาจตามมาตรา ๖๐
แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน สอบสวนเปรียบเทียบและพิจารณาสั่งการไปตามที่เห็นสมควร
โดยจำเลยที่ ๔ เห็นว่าจำเลยที่ ๓ มีสิทธิในที่ดินพิพาทดีกว่าจึงมีคำสั่งออกโฉนดที่ดินให้แก่โจทก์
บางส่วน แม้จะเป็นกรณีที่จำเลยที่ ๔ ใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิของโจทก์ แต่
เมื่อการวินิจฉัย สั่งการตามบทบัญญัตินี้เป็นกรณีการโต้แย้งสิทธิในที่ดินที่ขอลอกโฉนดที่ดิน โดย
วรรคสองของมาตราดังกล่าวบัญญัติให้ฝ่ายที่ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการฟ้อง
ต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อโจทก์นำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอน
โฉนดที่ดินของจำเลยที่ ๓ เฉพาะส่วนที่รุกล้ำที่ดินของโจทก์และเพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๔ ที่ให้
ออกโฉนดที่ดินให้แก่โจทก์เพียงบางส่วนโดยอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นของจำเลยที่ ๓ ไม่ใช่ของโจทก์
ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือจำเลยที่ ๓ ย่อมกระทบต่อสิทธิในทาง
ทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยต่าง
ฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ เนื้อหาตามคำฟ้องของโจทก์จึงมิใช่การ
ขอให้ศาลตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของฝ่ายปกครอง แต่เป็นกรณีที่ขอให้
ศาลมีคำพิพากษาค้ำครองและรับรองสิทธิในที่ดินของโจทก์ ส่วนคำขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือ
แทนกันชดเชยค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ย ก็เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับ
สิทธิในที่ดินพิพาท กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
ของศาลยุติธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/11/2565>